

Zagrebačka mili-sekunda



Dvije su se stvari dogodile prošli tjedan. Prvo sam iz fizike imala referat o mjernim jedinicama zajedno s Josipom i Šmrakom. Nisam im dala da me iskorištavaju kako to već s tim grupnim radovima obično ide, *štreber će sve, a mi nećemo ništa i na kraju svatko dobije 5*, nego je svatko trebao napraviti svoj dio. I dobili smo: *minus pet*. Možete li to zamisliti? Užas. Trebala sam ipak sve sama. Tako da čim mi netko spomene mjerne jedinice, nešto me zazebe oko srca.

Druga važna stvar je sljedeća: odlučila sam se odljubiti od Joška. Ovo stvarno više nema smisla, zbog te ljubavi će mi se dogoditi da dobijem i četvorku. Pa ne mogu si to dopustiti. Što je previše – previše je! Već nekoliko dana sam hladna kao led i moram priznati da se odlično

osjećam jer ga nisam niti jednom pogledala u prošla 3 dana (a imali smo 3 puta po 7 sati!).

Naravno, odmah sam naišla na dvije prepreke. Prva prepreka je trenutno godišnje doba: **proljeće**, a svi dobro znamo kakvo je to nezgodno doba za proces odljublivanja. Druga prepreka je još gora od prve. Naime, Joško se prošli tjedan pojavio s vozačkom dozvolom u ruci. Mi smo sad treći srednje i on je izračunao kad će napuniti 18 da može polagati za vozačku dozvolu. Naravno, prvi u razredu je položio vozački! Ko fol slučajno se pod odmorom hladio s tim rozim papirićem, kao, vruće mu je. I naravno, popularnost mu je porasla 1 000 puta. Ovo je gore nego ono kad je svirao gitaru. Sada su se oko njega okupile ne samo cure pune divljenja, već i svi dečki! Svi pričaju samo o

njemu i kako će drugi tjedan doći s autom u školu. A ja neka se odljubljujem. Grrr!

Ali nećemo mi tako. Vodim bitku na dva fronta. Uz ljubavnu bitku, odlučila sam sama još napraviti i plakat o mjernim jedinicama. Jedna dodatna petica iz plakata kraj sramotne “–5” popraviti će stanje, bar donekle. Pozitivna nula, reklo bi se. Za početak sam naučila napamet sve osnovne SI mjerne jedinice, zatim iznimno dopuštene mjerne jedinice, i na kraju pridružene važnije veličine. Pih, za samo jednu večer! To će mi uvijek trebati, a i skratila sam si vrijeme da ne mislim na ljubavne probleme. Oduševila sam se prefiksima mjernih jedinica. Znaite ono: mikro, nano, piko. To znaju svi, ali ima i dalje. Evo recimo prefiksi negativnih potencija: deci, centi,



mili, mikro, nano, piko, femto, ato, zepto, jokto. Ovaj jokto mi je posebno smiješan, zvuči kao **jok to!**, kao da hoće reći *To ti je toliko malo da ga ni nema. Jok to!*. Pa i jest malo jer jok to označava prefiks 10^{-24} zadane veličine. Tko to može i zamisliti, npr. 10^{-24} -ti dio sekunde?

Večer uz knjigu s mjernim jedinicama bila je super zanimljiva. Ludnica, i uopće mi nije falio Joško. A krenula sam i korak dalje kako bih sasjekla sve ljubavno korijenje. Virnula sam u neki ženski časopis i na što prvo nabasam? Na ogroman naslov **Kako ga zaboraviti**. U gomili nevjerojatnih savjeta našla sam i jedan zanimljiv: *zamislite voljenu osobu u neobičnim situacijama tako da vam više ne bude privlačna*. Hm, hajdemo isprobati, pomislih.

U školi je Joško počeo pričati fore iz auto škole. Svi se okupljaju oko njega i smiju se. Naravno, i mene zanima o čemu se radi, a moram biti cool. Grrr! Ipak sam se kao slučajno priključila. Joško je taman pričao novu foru iz vožnje zagrebačkim ulicama:

— Znete li što je to *Zagrebačka mili-sekunda*?

— Ne.

— To je vrijeme koje prođe od trena kada ti se na semaforu upali zeleno svjetlo do trenutka kad ti onaj iza tebe potrubi da kreneš već jednom.

Vi kužite foru? Ja ne. Vidim, dečki su se gromoglasno smijali, i Josipa se smijala, ali dam se kladiti da ni ona ne kuži. Naravno, i ja sam se smi-

jala. Morat ću si film provrtjeti još jednom kod kuće, u miru i tišini. Uostalom, radim plakat o mjernim jedinicama, mili-sekunda mi se dobro uklapa u to, mogla bih to dodati za razbibrigu. Onda je Robi uzeo promatrati Joškovu vozačku dozvolu.

— Oho-ho, B-kategorija, svaka čast! — divio se Robi i otvarao rasklopive stranice — E stari, gle, pa ti si položio i za traktore! G-kategorija! I za radne strojeve i mopede. E, najveća si faca, man!

Svi su gledali vozačku, a ja sam, sukladno savjetima iz ženskog časopisa, odmah zamislila Joška s gumenim čizama na nogama i u kombinezonu kako vozi traktor po Heinzelovoj. Pa malo na radnim strojevima. . . hmmm, recimo, doveze se viličarom u školu. Ili kako na motokultivatoru kruži po Trgu. Jesam li se odljubila od ove silne romantike? Je li mi dalji? Čekajte da razmislim.

Ne znam pomažu li savjeti iz časopisa, ali rad na plakatu o mjernim jedinicama zaista pomaže i odvlači pažnju. Živjele SI mjerne jedinice! Živjela fizika! Mogla bih napisati priručnik **Kako se odljubiti — samo za štrebere**, ali prvo moram vidjeti hoću li i sama uspjeti do kraja. Mislim da hoću, odlično mi ide.

* * *

Ovo do sada sam napisala jučer, a evo što se dogodilo danas. Frajer je došao s autom u školu, svi su se okupili i razgledavali kao na sajmu. Da

je napravio najtežu geometrijsku konstrukciju u 10 boja ne bi se tako ogledavali, ah ta neznanstvena mladež. Ja sam se odlično držala, nisam se osvrnula na auto, a danas smo imali i fiziku, donijela sam plakat i dobila sam 5. Profesor je bio oduševljen, da se malo i pohvalim. Na plakatu je bilo sve što treba: tablice, sličice, malo šale o zagrebačkoj mili-sekundi, povijesne činjenice itd. A ova je rečenica dotukla profesora:

Pariška akademija znanosti je 1971. g. izabrala za prve tri pozitivne potencije broja 10 grčke korijene (deka = 10, hekto = 100, kilo = 1000), a za negativne potencije latinski korijen (deci = 10, centi = 100, mili = 1000).

Ha! To o dogovoru grčkih i latinskih naziva ni on nije znao.

A kad sam se nakon škole sva **cool** i cijepljena od ljubavi vraćala doma, kraj mene se zaustavio neki auto. Joško je otvorio prozor i rekao:

— Idem u tvom smjeru. Hoćeš da te povezem, ima taman još jedno mjesto?

Ma ljudi moji, koja mili-sekunda, ma koja mikro-nano-piko-sekunda. . . Bila je potrebna **joktosekunda** da se opet zaljubim.

E, od sada me možda još samo transplantacija srca može spasiti. . .